

veiligheidshuis | Midden-Limburg

gemeenten Echt-Susteren, Leudal, Maasgouw,
Nederweert, Roerdalen, Roermond en Weert

Samenvatting

Jaarrapportage 2010

Methode Veiligheidshuis werkt voor alle betrokkenen

Veiligheidshuis Midden-Limburg succesvol in 2010

'Vastpakken en niet meer loslaten.' Onder dat motto heeft in 2010 het Veiligheidshuis Midden-Limburg met 40 netwerkpartners uit justitie en zorg intensief en succesvol samengewerkt bij het terugdringen van overlast, huiselijk geweld en criminaliteit. Voor volwassenen en jeugdige veelplegers en overlastgevers is het gestelde doel royaal gehaald: er zijn ca. 50% meer trajecten voor volwassenen en ca. 80 % meer trajecten voor jeugd gerealiseerd dan afgesproken. En daar blijft het niet bij: ook de aanpak in het kader van het traject Nazorg ex-gedetineerden, dat pas eind 2010 is opgepakt, blijkt goed aan te slaan bij de doelgroep, waardoor terugval in de criminaliteit in de meeste gevallen wordt voorkomen.

Het Veiligheidshuis Midden-Limburg bedient de gemeenten Echt-Susteren, Leudal, Maasgouw, Nederweert, Roerdalen, Roermond en Weert en voert regie over trajecten voor meerderjarige en minderjarige veelplegers en overlastgevers en daders, slachtoffers en getuigen van huiselijk geweld. De uitvoering van de Wet Tijdelijk Huisverbod, die begin 2009 van start ging, vindt ook plaats in het Veiligheidshuis. Eind 2010 is daar de nazorg voor ex-gedetineerden aan toegevoegd.

Hoe werkt het Veiligheidshuis?

De werkwijze van het Veiligheidshuis is vanaf de start in 2007 min of meer gelijk gebleven. Een dader, door het Veiligheidshuis cliënt genoemd, wordt aangemeld via de politie of een andere netwerkpartner. Vaak heeft zo'n cliënt complexe problemen op verschillende levensgebieden: er is niet alleen sprake van crimineel en/of overlastgevend gedrag, maar vaak ook van een verslaving, fikse schulden en problemen binnen het gezin. Het Veiligheidshuis biedt maatwerk. Per cliënt roept de procesmanager van het Veiligheidshuis een passend team bij elkaar van netwerkpartners uit zorg en justitie, dat problemen signaleert, oplossingen bedenkt en die samen uitvoert. De procesmanager coördineert en regisseert de werkzaamheden van het team en biedt ondersteuning aan de netwerkpartners waar nodig. In het integrale, persoonsgerichte plan van aanpak dat het team voor de cliënt opstelt, kunnen ook andere gezinsleden worden meegenomen als dat noodzakelijk blijkt. Werkprocessen worden zo efficiënt op elkaar afgestemd, waarbij strafrecht en zorg elkaar aanvullen.

Nadat de cliënt het plan van aanpak heeft ondertekend, volgt het Veiligheidshuis het traject tot het moment dat de cliënt zijn/haar leven weer zodanig op de rails heeft, dat de kans op terugval in de criminaliteit is verdwenen. Werkt de cliënt niet of onvoldoende mee en/of is er toch sprake van terugval, dan grijpt het Veiligheidshuis gelijk in. Maar tot de regietaak en de verantwoordelijkheid van het Veiligheidshuis behoort ook dat het Veiligheidshuis ingrijpt als netwerkpartners hun afspraken niet nakomen, hun verantwoordelijkheid niet nemen, of steken laten vallen.

Overzicht van de resultaten in 2010 in één oogopslag

Meldingen per doelgroep	
Volwassen veelplegers en notoire overlastgevers	368
Minderjarige veelplegers en notoire overlastgevers	215
Huiselijk geweld	413
Ex-gedetineerden	399
Totaal	1395

Geprioriteerd voor de integrale aanpak per doelgroep	
Volwassen veelplegers en notoire overlastgevers	98
Minderjarige veelplegers en notoire overlastgevers	55
Huiselijk geweld	171
Ex-gedetineerden	45
Totaal	369

Ontwikkelingen in 2011 en verder

In 2010 heeft het Veiligheidshuis Midden-Limburg extra geïnvesteerd in de thema's nazorg ex-gedetineerden en huiselijk geweld. Op korte termijn blijft het neerzetten en doorontwikkelen van deze thema's een belangrijk aandachtspunt. Van niet minder belang is de structurele financiering van het Veiligheidshuis Midden-Limburg. Het traject Nazorg ex-gedetineerden is door een eenmalige financiële impuls van het Ministerie van Justitie voor een periode van twee jaar gegarandeerd. Na deze periode is het aan de gemeenten of dit succesvolle traject verder uit gemeentelijke middelen wordt gefinancierd. Het traject is bedoeld om de terugval van ex-gedetineerden in crimineel gedrag te voorkomen. Herhalingscriminaliteit is een belangrijke bron van overlast en onveiligheid. Het brengt ook hoge kosten met zich mee voor burgers, overheden en maatschappelijke instellingen.

De grote hoeveelheid casussen huiselijk geweld die dagelijks langskomen in het Veiligheidshuis verdienen meer aandacht dan momenteel geboden kan worden. Ook hier zullen de gemeenten moeten kiezen om deze functie al dan niet uit te breiden. Kinderen die geconfronteerd worden met huiselijk geweld lopen op latere leeftijd een groter risico om in de criminaliteit terecht te komen. Een snelle aanpak van de problematiek kan veel ellende voorkomen.

Meer informatie

Uitgebreide toelichting op de werkzaamheden van het Veiligheidshuis Midden-Limburg vindt u in de Jaarrapportage 2010, die u kunt aanvragen bij het Veiligheidshuis. Om een idee te geven over de werkzaamheden van het Veiligheidshuis in de dagelijkse praktijk, zijn hieronder twee casussen toegevoegd. Want verhalen zeggen vaak meer dan cijfers.

Voor verdere toelichting is het Veiligheidshuis bereikbaar via 0475-388 480
of per e-mail: info@veiligheidshuismiddenlimburg.nl.

De casus van de familie Smidts

In het gezin Smidts zijn al jaren forse financiële problemen en dat is één van de oorzaken waarom het niet botert tussen Jan (33) en zijn vrouw Aleid (30). Het stel heeft om de haverklap slaande ruzie. Jan en Aleid hebben twee zoontjes, Daan (6) en Koen (4), die er vaak bij zijn als er weer eens hoogoplopende heibel tussen hun vader en moeder losbarst. Ze hebben er een gewoonte van gemaakt om zich dan te verstoppen op hun slaapkamer, in de hoop dat de kwade bui weer snel zal overdrijven.

Tijdens de laatste ruzie, over een jas die Aleid heeft gekocht zonder te overleggen, is Jan zo kwaad geworden dat hij Aleid heeft geslagen. En wel zo hard, dat ze zich bij de huisarts moet laten behandelen. Ook heeft Jan gedreigd dat hij het huis in brand gaat steken. Daan en Koen hebben dat gehoord en ze zijn er behoorlijk overstuur van. Aleid besluit dat ze dit keer echt genoeg heeft van de eeuwige ruzies en ze doet aangifte bij de politie. Jan wordt in hechtenis genomen. De politie zet gelijk de procedure tot een tijdelijk huisverbod in gang waarbij een casemanager vanuit maatschappelijk werk en de procesmanager in het Veiligheidshuis als regisseur van het justitiële- en hulpverleningstraject worden ingeschakeld.

Om af te koelen mag Jan 10 dagen geen contact met Aleid en de kinderen opnemen en hij mag in die periode ook niet in huis komen. Maatschappelijk werk schakelt voor Jan de Forensisch Psychiatrische Polikliniek 'de Horst' in. Na een intakegesprek wordt hij direct in een gespreksgroep voor daders van huiselijk geweld geplaatst. Ook krijgt Jan een aanbod vanuit de verslavingszorg, omdat hij een alcoholprobleem lijkt te hebben. Aleid krijgt begeleiding in de vorm van een paar gesprekken bij een psycholoog en Bureau Jeugdzorg biedt hulp aan Daan en Koen, die danig hebben geleden onder de ruzies van hun ouders. Bij al deze acties overlegt de casemanager met de procesmanager in het Veiligheidshuis, die ervoor zorgt dat alle betrokken instanties, waaronder de gemeente, op de hoogte zijn van de vorderingen.

Al met al heeft de snelle reactie van de casemanager, het Veiligheidshuis en alle andere betrokken netwerkpartners ertoe geleid dat Jan en Aleid na tien dagen weer met elkaar in gesprek zijn en dit keer op een positieve manier. Maatschappelijk werk blijft de familie Schmidts nog minstens een jaar volgen. Het Veiligheidshuis, telkens bijgepraat door maatschappelijk werk, houdt op de achtergrond een vinger aan de pols.

De casus van Karel

Na de onverwachte dood van zijn vrouw is het sociale leven van Karel (48) in de versukkeling geraakt. Hij heeft weinig familie en die woont ook nog ver weg. Zijn kennissen hebben na een tijdje genoeg van zijn depressieve verhalen en ze blijven steeds meer weg. Om toch maar enigszins onder de mensen te komen, heeft Karel gezelschap gezocht in een gokhal in de buurt. Daar is het gezellig, daar is altijd wat te doen en daar kan Karel zijn verdriet even vergeten. Bij alle spanning van het spel smaakt Karel een stevige borrel opperbest. Zo best dat hij thuis ook steeds vaker naar de fles grijpt. Het gokken en drinken loopt uit de hand en er ontstaan forse schulden die Karel niet kan afbetalen. Uiteindelijk wordt Karel wegens wanbetaling veroordeeld en hij moet voor 13 weken de gevangenis in.

Zodra hij in detentie gaat, wordt Karel aangemeld bij het Veiligheidshuis in het kader van het traject Nazorg ex-gedeteneerde volwassenen. Het Veiligheidshuis onderzoekt de levensomstandigheden van Karel: hij blijkt wegens huurachterstand uit zijn woning te zijn gezet, hij is ontslagen, zijn schulden rijzen de pan uit, hij is verslaafd aan alcohol. Maar hoewel het er op het eerste gezicht niet best uit ziet, krijgt het Veiligheidshuis via maatschappelijk werk van de gevangenis het signaal dat ze er vertrouwen in hebben dat Karel er met beperkte ondersteuning bovenop kan komen.

Het Veiligheidshuis regelt een maatje voor Karel, een zorgvuldig geselecteerde en door het Veiligheidshuis begeleide vrijwilliger van Karels eigen leeftijd. Zijn taak is om Karel te ondersteunen, zodat hij er niet alleen voorstaat als hij vrij komt en hij niet in de verleiding komt om weer de gokhal en de fles op te zoeken. Dus als Karel na zijn ontslag buiten de poort staat, wacht zijn maatje hem daar op en samen regelen ze dezelfde dag nog Karels aanmelding bij diverse instanties. Zoals bij de afdeling Werk en Inkomen van de gemeente, waar Karel een uitkering aanvraagt en gelijk een afspraak maakt bij schuldhulpverlening. Ook gaan ze samen gezellig een kop koffie drinken, later zelfs een paar keer per week: Karel kan dan zijn verhaal en al zijn vragen kwijt en tegelijkertijd bespreken ze de voortgang van de lopende zaken. Het maatje koppelt zijn ervaringen met Karel terug aan het Veiligheidshuis.

Na een tijdje lukt het Karel, bijgestaan door zijn maatje, een woning te huren en hij vindt ook weer een nieuwe baan. Het Veiligheidshuis brengt Karel in contact met de Verslavingszorg van het Vincent van Gogh instituut, waardoor hij een begin kan maken met de behandeling van zijn verslavingsproblematiek. Ook gaat Karel aan de slag met het aflossen van zijn schulden uit het verleden.

Karel heeft het Veiligheidshuis laten weten dat heel blij is met zijn maatje en de ondersteuning die hij direct na zijn vrijlating heeft gekregen. Volgens hem heeft dat er met name voor gezorgd dat hij weer snel in staat was om zijn eigen boontjes te doppen. En bij de gokhal en de fles uit de buurt te blijven, uiteraard.

Hoewel de casuïstiek is ontleend aan de dagelijkse praktijk van het Veiligheidshuis, zijn de namen en leefomstandigheden van de cliënten gewijzigd om hun privacy te garanderen.

gemeenten Echt-Susteren, Leudal, Maasgouw,
Nederweert, Roerdalen, Roermond en Weert

Buitenop 8 • 6041 LA Roermond • Tel: 0475 388 480 • Fax: 0475 334 001

E-mail: info@veiligheidshuismiddenlimburg.nl • Website: www.veiligheidshuismiddenlimburg.nl

Dit project is mede gefinancierd door de Provincie Limburg

provincie limburg

